

Beregninger, der ere fremkomne i denne Sag, I og for sig betyder Stigningen af Tallet kun, dels at Befolkningen vokser, dels at flere og flere komme op paa et saadant Lønniveau, at de ere i Stand til at være Medlemmer af de forholdsvis dyre Sygekasser, men det betyder aldeles ikke, at der ikke er Trang til at faa Sygekasser for de Lag, der, som jeg har sagt flere Gange, ligge under de nuværende Sygekassemedlemmers økonomiske Niveau. Det ærede Medlem har vistnok Ret i, at der er Forskel paa Sygekasserne paa Landet, i Provinsbyerne og i København, men baade ude i Landet og i København er der et Lag, der ikke har Raad til at være Medlemmer af de nuværende Sygekasser, og vi burde lave Lovene saaledes, at ogsaa denne Befolkningsklasse, der mere end nogen anden trænger til Hjælp under Sygdom, kan faa Del i det Tilskud, som Staten giver til Sygekasseinstitutionen.

Naar det ærede Medlem vilde forklare mine Ord saaledes, at jeg skulde have sagt, at Sygekasserne vare erobrede af den mere velhavende Befolkning, maa jeg protestere, men det er vel ogsaa nok en Fortalelse af det ærede Medlem. Jeg har udtrykkeligt sagt, at de vare erobrede af den mere velhavende Del af Arbejderstanden og den mindre Middelstand. Saaledes vil jeg gerne have det forstaaet, og saaledes har jeg ogsaa sagt.

Det ærede Medlem vilde give en Forklaring for den Paastand, at man skulde dræbe Folks Lyst til Selvhjælp ved at vedtage det foreliggende Lovforslag, til Trods for, at man dog ikke har dræbt Lysten til Selvhjælp paa mange andre Omraader, f. Eks. ved Kommunens gratis Jordemoderhjælp, ved Poliklinikkernes gratis Lægehjælp. Jeg forklarede i Gaar, som jeg tidligere har gjort, at til Trods for, at Jordemoderhjælpen gaves gratis her i København, til Trods for, at vi overalt havde Poliklinikker, hvor ubemidlede syge kunne blive behandlede af Specialister blandt Lægerne, og til Trods for, at man kunde faa Frijord til Begravelse, viste det sig dog, at Befolkningen ikke ønskede disse Ydelser gratis af det offentlige, men netop ønskede selv at paatage sig at yde Betaling for dem. Nu siger det ærede Medlem, at Forklaringen ligger deri, at saalænge Rigsdagen opretholder Princippet Hjælp til Selvhjælp, vil Befolkningen ogsaa stadig hjælpe sig selv, gøre sig Umage for ikke at behøve at tage noget af det offentlige, men at i det Øjeblik, vi give los ved at vedtage et Forslag som dette,

vil denne Trang til at hjælpe sig selv blive dræbt hos Individerne, og det vil blive den almindelige Tanke at tage saa meget som muligt af det offentlige. Saaledes var vistnok i al Korthed det ærede Medlems Forklaring. Jeg tror imidlertid ikke, han har Ret i sin Paastand, og medens jeg bilagde mine Betragtninger med gode Beviser, hentedede fra det praktiske Liv, har det ærede Medlem ikke fremført et eneste Bevis for, at Trangen til at hjælpe sig selv vilde blive dræbt, hvis vi vedtog det Forslag, der ligger her paa Bordet.

Det ærede Medlem omtalte det offentlige Pligt eller Ikke-Pligt til at give Sygekasserne Levnedsmidler til syge. Det ærede Medlem indrømmede, at han ogsaa som Læge har gjort den Erfaring, at mange fattige syge egentlig trænge mere til Levnedsmidler end til Medicin, og han sagde, at i hans Sogn, hvor han var Sogneraadmedlem, har han faaet indrettet det saa praktisk, at naar fattige syge trænge til Mad, henvender man sig til Hjælpekassen, og saa betaler den altid Hjælp. Men den Forklaring beviser kun, at i det ærede Medlems Sogn er dette Forhold ordnet, men ingenlunde, at det er ordnet i de andre Sogne paa Landet, end sige i København og Provinsbyerne. Oven i Købet maa det ærede Medlem jo vide, at vi slet ikke have nogen Hjælpekasse i København. Vi have intet Sted, Lægerne kunne henvise fattige syge til at faa disse Hjælpebidler. Derfor synes jeg, at det ærede Medlems Udtalelse tyder paa, at vi have noget at rette paa i dette Forhold, og det ærede Medlem burde som Læge være den første til at indrømme dette og være behjælpelig med at faa Spørgsmaalet om fattige syges Hjælp til Mad ordnet lige saa godt, som han har faaet det ordnet i sin egen Kommune.

Jeg savner i det ærede Medlems Udtalelse et Svar paa det Spørgsmaal, jeg stillede ham i Gaar, hvorvidt Reformvenstre vilde være med til at fastsætte bestemte Takster for Lægehonorarerne i Sygekasserne. Det har jeg ikke faaet noget Svar paa, det venter jeg stadig paa.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hegelund-Lange: Det var nærmest en Forglemmelse, naar jeg ikke svarede paa det. Den Sag foreligger ikke endnu; havde den foreligget, vilde jeg selvfølgelig have svaret. Hvis det ærede Medlem vil